tüted HABERLER

TÜM TEKNİK ELEMANLAR DERNEĞİ AYLIK YAYIN ORGANIDIR

23. SAYI/KASIM 1974

KAFA ve KOL EMEKÇİLERİNİN BİRLİĞİNE DOĞRU...

● KAFA ve KOL EMEKÇİLERİ BİRLİĞİ MUTLAKA SAĞLANMALIDIR. KAFA VE KOL EMEKÇİ AYRIMI EGEMEN ÇEVRELERİN ÇIKARINADIR.

● TEKNİK ELEMANLARI İŞÇİ SENDİKALARINA GİRME MÜCADELELERİ KAFA VE KOL EMEKÇİ AYRIMINA SON VERME YÖNÜNDE ATILMIŞ BİR ADIMDIR.

Başyazı

SEÇİLMEMİŞLER İKTİDARI...

Kasım ayı tedirginlikler ve beklemeklerle dolu geçiyor. Bu ayda TBMM yeniden toplandı CHP - MSP koalisyonu görevi bıraktı. Yerini, kontenjan senatörü Prof. Sadi Irmak hükümeti aldı. 1971/73 dönemi sorumluluklarından en büyük paya sahip, mikroskopik bir partinin yardımı sayesinde ayakta durarak troykanın öbür iki atı, bürokratlar ve profesörler. Parlamento içi azınlık hükümetini bir «işgal olayı» kabul ve ilân edenler de, şimdi susuyorlar. Susuşlarıyla, eğilimleriyle ve dayandıkları siyasal - ekonomik güçlere yeni hükümeti destekleyerek...

Irmak kabinesinin iki önemli anti - demokratik özelliği var: biri, başbakan dahil, ulusça seçilmemişlerden oluşuyor büyük çoğunluğu; öbürü, programı ile ekonomik bakanlıkları ile büyük sermaye çevrelerinin özlemlerini dile getiriyor.

Böylece TBMM'nin en yüce ilkesi, ağır bir yara almıştır. Meclislere asıl «hakaret» bu noktada yoğunlaşıyor. Oysa, Meclis'in birleşik sağ çoğunluğunun (% 67) bu «hakaret»e karşı herhangi bir tepkisi görülmüyor. Güven oylaması bakalım ne sonuç verecek?

Türkiye siyasal ortamı orta soldan sağa doğru hızla viraj alırken, erken seçim takvimi henüz etkili gündemin konusu bile olmadı. Hem, erken seçimi kim, niçin istesin? Örgütsüz bir sol potansiyel ile

(Sonu Sayfa 3'de)

Bunca senedir Türkiye'de kol ve kafa emekçileri birbirinden ayrı tutulmaya çalışılmıştır. Kol emekçilerinin uzun süren mücadelelerle aldıkları sendikal haklardan kafa emekçileri faydalandırılmamıştır. Onlara sürekli «siz zaten farklısınız, zaten gözetiliyorsunuz» denerek sendikal hakları elde etmek için verdikleri mücadeleye set çekilmek istenmiştir. Egemen sınıflar yem borusu kabilinden zamlarla onları oyalamak, işçi sınıfından koparmak, ayırmak için çaba göstermişlerdir. Bugüne dek bunda oldukça başarılı olmuşlar ve biz kafa emekçilerinin sendikal hakları elde etmemize karşı çıkmışlardır.

Ancak kafa emekçilerinin ayrılmaz bir parçası olan biz teknik elemanlar birer ücretli olarak çıkarlarımızın bizi işçi sınıfıyla yanyana getirdiğinin farkındayız. Egemen çevrelerin ortaya çıkardıkları, bu yapay kafa ve kol emeği ayrımına karşı çıkıyoruz. Kafa ve kol emekçilerinin birliğini, tüm çalışanların birliğini savunuyoruz. Onlar bizim birliğimizden, demokratik haklar için birlikte vereceğimiz güçlü mücadeleden korkuyorlar. Bizleri birbirimizden ayırmak, koparmak istiyorlar.

Sendikal haklarına kavuşan, «işçi statüsü»ne geçen teknik elemanların işçi sendikalarına girmeleri ve kol emekçileriyle beraber birer ücretli olarak haklarını savunulmaları, kafa ve kol emekçilerinin birliği doğrultusunda atılan önemli bir adım olacaktır.

Bugün özel sektörde kısmen mevcut olan bu durumun kamu kesiminde de elde edimesine çalışmalıyız. Kamu kesiminde işçi sendikalarına girmek için mücadele verilirken, özel sektördeki tüm teknik elemanlar da mevcut işçi sendikalarına girmeli, karşılarına çıkarılabilecek engelleri aşmalıdırlar.

Başta TÜTED olmak üzere tüm teknik eleman kuruluşları bunun mücadelesini verecektir. İşçi sendikalarıyla dayanışmayı arttırdığımız oranda bu mücadelede güçlü olabileceğimiz açıktır.

TÜTED İstanbul Şubesi ve TMMOB Koordinasyon Kurulu tarafından SENDİKALAŞMA PANEL'İ DÜZENLENDİ

Sendikalaşma paneli 23/Kasım/1974 tarihinde Koordinasyon Kurulunun Beyoğlu'ndaki lokalinde yapıldı. Panel'de konuşmacı olarak TÜTED Ankara Şubesi Başkanı Neşet Kocabıyıkoğlu, Makina Müh. Odası İstanbul Şubesi Başkanı Fevzi Şolt, DİSK genel sekreteri Kemal Sülker, Doç. Dr. Alpaslan Işıklı ve Prof. Dr. Muammer Aksoy katıldılar. Panel'i TÜTED İstanbul Şubesi ve TMMOB Koordinasyon Kurulu Sekreteri Yavuz Çizmeci yönetti.

Panel'de ilk sözü alan Fevzi Şolt teknik eleman mücadelesinin bir tarihçesini yaptı. TEKSEN'in kuruluş nedenini belirterek TEKSEN'in kuruluşundaki sloganları şöyle açıkladı: «Mühendis, mimar, teknisyen, tekniker yok, teknik eleman var», «Memur değil işçiyiz».

Teknik eleman mücadelesinin ve sorunlarının çözümü ancak sendikalaşmayla olabileceğini belirten Şolt, sendikal haklar için çalışmaların ışçi sendikaları ile birlikte yürütülmesini ve bu konunun geniş teknik eleman kitlelerine mal edilmesini söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Fevzi Şolt'tan Sonra söz alan Neşet Kocabıyıkoğlu sendikalaşmanın gereği ve biçimi üzerinde tam metin olarak ikinci sayfamızda yayınladığımız görüşleri açıklamıştır.

«Biz, Anayasada yer alan kamu personelinin sendikalaşması, teknik elemanların sendikalaşması haklarının 1970'den sonra Anayasada yapılan değişikliklerle geri alınmasını ve Türkiye'nin gelişme doğrultusuna uymayan bir gerileme olarak kabul ediyoruz.». diyerek sözlerine başlayan Kemal Sülker, Türkiye'de işçi hareketlerinin kısa bir tarihçesini yaptı.

Nihat Erim'in ilerici fikirleri savunan ve anti faşist eylemlerde bulunan teknik elemanlara ve üniversitedeki ilerici bilim adamlarına darbeyi vurmak için Anayasayı, üniversiteler ve dernekler kanununu değiştirdiğini, kamu personelinin ve teknik elemanların sendikalaşma haklarını geri aldığını, TEKSEN gibi ilerici bir örgütün ka-

(Sonu Sayfa 3'de)

Baskı Tarihi : 5/Aralık/1974

23/ KASIM/1974 Tarihinde İstanbul'da düzenlenen panelde konuşan TÜTED Ankara Şube Başkanı Neşet Kocabıyıkoğlu'nun konuşmasını aynen yayınlıyoruz

Gün be gün demokrasi için, demokratik haklar için mücadele eden emekci kitleler arasında teknik elemanlar da giderek belirginleşen bir yeri vardır. Biz teknik elemanlar yıllardır demokratik bir baskı gurubu olabilmek ve kendi yaşama koşullarımızın pazarlık hakkını elde edebilmek için mücadele ediyoruz. 12 Mart sonrası anti-demokratik uygulamaları ile elde ettiğimiz hakların gerisine düşürüldük. Diğer memur sendikaları gibi teknik elemanların sendikaları TEKSEN'de kapatıldı. Ancak bu bizim sendikal haklarımıza kavuşmak için kararlı mücadelemizin hızını kesmedi, tersine sendikal haklarımıza kavuşmak için daha bilinçli, daha kararlı, daha örgütlü mücadele etmemiz gereğini ortaya çıkardı.

Sendikalaşma hiç kuşkusuz yalnızca teknik elemanların sorunu değildir. İşçi sınıfı sendikal hakları genişletmek, demokratikleştirmek için mücadele ederken sendikalaşma hakkına kavuşmamış «maaş»lılar, sendikal hakkına kavuşmak için mücadele etmektedirler. Sendikal haklar söz konusu olduğunda çalışanları işçi-memur biçiminde ayırmanın anlamsızlığı ortadadır. Çalışanları işçi-memur biçiminde ayırmak, bu konuda memur statüsünde olanlara bazı sudan gerekçelerle engeller çıkarmak, çalışanların birliğini bozmak, güçlenmesini önlemek için sermayenin başvurduğu yöntemlerdendir. Bu yöntemlere dünyanın her tarafında başvurulmuştur. Bu engeller hiçbir zaman eksik olmayacaktır. Hiç unutmamalıyız ki işçi sınıfı bu hakları uzun mücadeleler sonunda elde etmiştir.

Bu haklar sermayenin vermek zorunda kaldığı tevizlerdir. Kamu hizmetlilerinin bu haklara kavuşması da dünyanın her tarafında uzun, yer yer ıstıraplı mücadelelerle olmuştur. Türkiye'de kamu kesiminde çalışan memurar, teknik elemanlar, öğretmenler, doktorlar, v.s. bu haklara kavuşmak için uzun mücadeleler vermişlerdir ve vermektedirler. Bu mücadele tüm çalışanların ortak mücadelesidir.

Sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev hakları olmaksızın tek başına fazla bir şey ifade etmez. Çalışanların, sosyal güvenlikleri ve ekonomik durumlarının en azından korunması için pazarlık yetkisine sahip olmaları gereklidir. Bununla da bitmez. Grev silahına başvurmadan toplu sözleşmelerden çalışanların lehine bir şey çıkmayacağı, söz konusu pazarlığın iyiden iyiye tek taraflı olacağı ve buna toplu sözleşme ya da toplu pazarlık denemeyeceği ortadadır.

Sendikalaşma, sendikal haklara kavuşma yalnızca gerekli değil aynı zamanda kaçınılmazdır. Sorununun bu yanını göremedikçe ayaklarımızı yere sağlam basamayız. Sendikalaşma olgusu bizlerin oznel tercihlerine bağlı değil, nesnel bir gerçekliktir. Biraz sonra görebileceğimiz gibi hemen hemen faşist ülkelerin dışında tüm demokratik ülkelerde bu hakların şu veya bu şekilde var olması bir rastlantının sonucu değildir. Sorun sınıfsal bir temele dayandığı için evrenseldir. Bu ve benzeri demokratik hakların alınması, demokrasinin nesnel gelişimi ve dönüşümü başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin örgütlü çabalarıyla olmuştur ve olacaktır.

Bu hakların alınmasının bütün demokratik ülkelerde uzun mücadeleler gerektirdiğini söylemiştik. Bu konunun açılması gereklidir. Buhakların hangi ülkelerde ve ne biçimde var olduğunun ve nasıl mücadeleler sonunda elde edildiğini, ittifak ve eylem biçimlerinin, başarı ya da başarısızlıkların nedenlerinin tarihsel bir kesit içinde açıklanması, tartışılması, bilinmesi bizleri hem haklı gerekçelerle donatacak, hem de önümüzdeki mücadeleyi sağlam, kararlı bir biçimde sürdürmemizin ön koşullarını yaratacaktır.

Genel olarak tüm demokratik ülkelerde sendika kurma, toplu sözleşme yapma hakları elde edilmiştir. Amerika Birleşik Devletleri, Kanada, İngiltere, Fransa, İtalya, İsveç, Norveç, İsrail, Almanya, Belçika, Hollanda, Kıbrıs burjuvazinin bu hakları vermek zorunda kaldığı ülkelerin bazılarıdır. Bazı örnekler verelim.

A.B.D. de 25 eyalet içinde yalnız Texas ve Virginia eyaletlerinde toplu pazarlık uygulaması yoktur. Teknik elemanlar, öğretmenler, doktorlar, hukukçular, hatta polisler ve bazı yerlerde ordu mensupları toplu sözleşmelerle ekonomik ve çalışma koşullarını saptamaktadırlar.

İngiltere de aynen özel sektörde olduğu gibi kamu kesiminde, mahalli idarelerde, millileştirilmiş sanayi de toplu pazarlık sistemi ücret ve çailşma koşullarının başlıca tayin aracıdır.

Kanada'da 1948 de işçilere, 1967 de ise memurlara sendikal haklar verilmiştir.

Ancak grev hakkı söz konusu olduğunda bu ülkelerin tümü için ayni şeyleri söyleyemeyiz. Bazı ülkelerde bu haklar yasalarla elde edilmiştir. Bazılarındaysa, bir baskı gurubu olarak belirebilme nin sonucu olarak, yasalar yeterli olmadığı halde yasaların yorumunun değiştirilmesinde, uygulanmasında başarılı olunmuştur.

Böylece bu tür ülkelerde cezalandırılmadan grevler yapmak mümkün olabilmiştir.

İsveç, İngiltere, İsrail, Norveç, Kanada gibi bazı ülkelerde grev hakkı yasalarca tanınmıştır. Bilindiği gibi İsveç'te ordu mensuplarının grev hakkı vardır. Bu ülkede pazarık serbestisi 1966 yılında verilmişti ve bu gün bu ülkede sanayi kesiminde çalışan kol işçilerinin % 95'i, beyaz yakalı işçilerin % 70'i sendikalıdır.

A.B.D. de kamu personeline tanınan grev hakkı kısmidir. Toplu pazarlıklarda ortaya çıkan anlaşmazlıkları çözmek için arabuluculara, çalışma bakanlığına, iş mahkemelerine başvurmak gibi sistematik işlemlerle kamu personeline grev hakları kullandırılmamaktadır.

Fransa'da mevzuat ile açıkça yasaklanmadıkça memurarın grev hakkının olduğu yasalarca tanınmaktadır. İtalya'da Anayasa herhangi bir ayırım getirmeden grev hakkını tanımıştır. Ancak doktrin bunun kamu görevlilerine yayılmasına karşı çıkmaktadır.

Grev hakkının bulunmadığı kullandırılmadığı yerlerde grev hakkına kavuşmak ve toplu sözleşmelerde karşı tarafı bir çözüme yaklaşatırabilmek için, boykot, iş yavaşlatma, toplu olarak oturma gibi eylemlere başvurulmuştur. Örneğin A.B.D. de öğretmenler 96 defa iş durdurmuşlardır. Bu eylemlere yaklaşık olarak 140.000 öğretmen katılmıştır.

Genel olarak kamu personelinin sendikal hakları için mücadesinin gereğini ve kaçınılmazlığını tartıştıktan sonra özelde teknik elemanları incelemek gerekmektedir.

İlk önce teknik elemanların genel olarak sınıfsal yapısını araştırmak bizleri b ukonuyu daha sağlıklı tartışmaya götürecektir. Hemen belirtelim ki teknik elemanların sınıfsal yapısını değerlendirirken onları homojen olarak düşünmek de bizi yanlışlara sürükleyecektir. Genel olarak teknik elemanlar üretim araçlarına sahip değillerdir. Ücretli ya da aylıklı olarak çailşmak zorundadırlar. Bir kesim artı değerin yaratılmasında kol emekçileriyle beraber yer alırlar. Çünkü değer «basit» ve «karmaşık» emek tarafından ortaklaşa yaratılmaktadır. Bunlar teknik elemanları işçi sınıfına yaklaştıran özelliklerdir. Çağımızda gerçekleşmekte olan bilimsel teknik devrimde yeni enerji materyal ve kaynakları, yeni üretim dalları ve teknolojik süreçler yaratılmasında, yönetim alanında sibernetiğin ve ellektronik sistemlerin kullanılışı yaygınlaştırmıştır. Bilimsel - teknik devrim kapitalist toplumların sınıf yapısına da damgasını vurmaktadır. Ücretli emek yığınları süratle büyümekte, özellikle teknik elemanlar işçi sınıfına daha da yakınlaşmaktadır.

Ancak teknik elemanların üretim sürecinde yer almalarına karşın, pozisyonlarının değişik olabileceğini söylemiştik. Nitekim bazı teknik elemanlar patrona ait kumanda zincirinin halkaları durumundadır. Bu özellikleri ücretlerindeki farklılık kökenleri, psikolojileri itibariyle de burjuva küçük burjuva çevrelere yakındırlar.

Teknik elemanların bu çelişik pozisyonlarını dikkate alarak onların iki temel sınıf karşısındaki tavrını incelersek genellikle birer ücretli olarak çıkarlarının birer yaratıcı, aydın olarak geleceklerinin onları işçi sınıfına yaklaştırdığını söyleyebiliriz.

Hiç kuşkusuz Türkiye'deki teknik elemanların sınıfsal konunun gelişmiş kapitalist ülkelerdekinden farklıdır. Ancak Türkiye'de de teknik elemanlar her geçen gün daha fazla genel demokratik istekler için işçi sınıfıyla omuz omuza gelmektedirler.

Bu girişi yaptıktan sonra bugün teknik elemanlar arasında tartışılmakta olan, ve tartışılması da gerekli olan bir konuya girmekte fayda vardır. Sendikalaşma biçimine ilişkin bu tartışmalar Birinci Teknik Eleman Kurultayı öncesinde başlamıştı. Teknik elemanların eski TEKSEN gibi bir teknik eleman sendikasında bu sendikalaşmaları yoksa mevcut işçi sendikalaşmasına katılmalarımı daha doğru olacaktı. Tek bir kanunun kabulu ile, teknik elemanları işçi statüsüne geçmeleri durumunda mevcut işçi sendikalarına girmeleri söz konusu oluyordu. Diğer taraftan toplu sözleşme ve grev haklarıyla donatılmış sendikal haklara ayrı bir sendika halinde kavuşmaları bir dizi kanun ve yönetmelik değişiklikllerini gerektirecekti. Şüphesiz konunun mevzuata ilişkin yanı tartışılabilinir, açıklanabilinir.

Bu konunun burada daha ayrıntılı tartışmasına girmeden önce 1. Teknik Eleman Kurultayı ile başlayan tartışmaları özetlemek eleştirisini yapmak ve hangi konuların özellikle tartışmasının gerektiğini belirtmek istiyorum. Hemen belirtmek gereklidir ki bu biçimiyle tartışma yalnız teknik elemanları ilgilendirmemektedir. Devrimci İşçi Sendikalarının bu konudaki tavrı son derece önemlidir. Mevcut işçi sendikalarına girme durumunda işçi sınıfının tavrı ne olacaktır, ne olmalıdır? Bu konuda son söz şüphesiz işçi sınıfının olacaktır.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

İZMİR TEKNİK ELEMAN ÖRGÜTLERİ SON FAŞİST SALDIRILARLA İLGİLİ BİR BASIN BÜLTENİ YAYINLADI.

Bir merkezden planlanan ve Sermaye egemenliğinin hizmetinde olan Faşist Saldırılar giderek yoğunlaşmaktadır. Halkımızın Demokratik Taleblerinin yükseldiği, işçi ve yoksul köylülerin, Demokrasi ve Bağımsızlık mücadelesine yeni boyutlar kazandırdığı bir dönemde, faşist saldırıları yanlızca bir öğrenci çatışması olarak görmek mümkün değildir. Tezgâhlanmak isteyen oyun Anti-Demokratik uygulamalara zemin hazırlamak için kamu oyu oluşturma çabasıdır.

Orta Doğu Teknik ve Hacettepe Üniversitelerindeki saldırılar ile İstanbul ve İzmir'de oluşturulmaya çalışılan faşist terör, genel bir Faşist entrikanın Devrimci öğrenci gençliğimize uygulanan bir parçasıdır.

Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesinde Emperyalizme ve Faşizme karşı verilecek kavgada Halkımızın yanında olduğumuzu bir kez daha belirtir, Bütün Yurtseverleri, Demokrat Aydınları ve tüm çalışanları aşağıdaki talepler etrafında birleşmeğe çağırırız;

— İşçiler üzerindeki faşist baskılara son verilmeli, sendika seçme özgürlüğü için REFERANDUM hakkı tanınmalıdır.

— Yoksul köylüler üzerindeki Zulme son verilmeli, sıkıyönetim kaldırılmalı, Devlet Güvenlik Mahkemeleri kapatılmalıdır.

— Üniversitelerdeki Devrimci gençliğimize yapılan saldırılar önlenmeli, Faşist Örgütler kapatılmalı, Üniversiteler Kanunu iptal edilmelidir.

— Her geçen gün Halkımızın belini büken işsizlik ve pahalılık yok edilmelidir.

— Bütün Anti-Demokratik yasalar iptal edilerek, faşist 141, 142 ve 146. maddeler kaldırılmalıdır.

ELEKTRİK Mühendisleri Odası, İzmir Şubesi
MAKİNA Mühendisleri Odası İzmir Şubesi
KİMYA Mühendisleri Odası İzmir Şubesi
İNŞAAT Mühendisleri Odası İzmir Şubesi
MİMARLAR Odası İzmir Şubesi
ORMAN Mühendisleri Odası İzmir Temsilciliği
HARİTA ve KADASTRO Mühendisleri Odası İzmir Temsilciliği
MADEN Mühendisleri Odası İzmir Temsilciliği
TÜTED (Tüm Teknik Elemanlar Derneği)
TÜRKİYE Yapı Teknisyenleri Derneği

Başyazı

SEÇİLMEMİŞLER İKTİDARI...

(Baştarafı Sayfa 1'de)

CHP'nin dışında Irmak hükümetine kim karşı? Siyasal düzeni etkilemek ve anarşiyi yaymak çabaları, şahlanmış açık kışkırtmalar, son günlerde Üniversitelerde, üretim merkezlerinde, büyük kentlerde, belli bir kısım basının yardımıyla olduğundan çok daha büyük boyutlarla kamuya yansıtılmakta. Böylesine bulanık havada, bir çatışma ve kaygu ortamı içinde, şurada - burada fısıtılar. «Godo geliyor, Godo gelecek!..»

Öte yandan, dış dünyada kapitalizmin bunalımı ağırlaşmaktadır. Çelişkiler derinleştikçe enperyalizmin baskısı da artıyor, somutlaşıyor, pervasızlaşıyor. CIA Başkanı'nın «ABD, çıkarları açısından gerekli görürse, dünyanın her yerine müdahale eder» sözü, bu açık baskının en son, en anlamlı ve en uğursuz örneği değil mi? Yakın ve ilk hedef neresi? Portekiz, Hindistan, Peru, Godo nerede kendini gösterecek?

Geri kalmış ülkelerin kendi doğal kaynaklarına sahip çıkma isteği, petrol dahil hammaddeler üstündeki çıkar çatışmaları, emperyalist müdahalenin temelinde yatan gerçek gerekçe. Görülüyor ki, çağımızda, yani kapitalizmin sürekli bunalımları döneminde, Türkiye gibi tüm geri kalmış ülkeler açık yahut mesafeli bir faşizm tehlikesi karşısındadırlar. Dolayısıyla, böyle ülkelerin genç demokratik güçleri, kentleşmiş bir halde, ani belirecek iktidar boşlukları önünde bilinçli davranmak; kurulan tuzaklar ve sürdürülen kışkırtmalar karşısında uyanık, dikkatli ve soğukkanlı olmak zorundadırlar.

TÜTED HABERLER

FAŞİST BASKILAR

(Baştarafı Sayfa 3'de)

emperyalizme bağımlılığı pekiştiren askeri anlatşmalardan çıkılması, olağan dışı yargı organlarının kaldırılması, terör saçan faşist çetelerin faaliyetlerine son verilmesi gibi istekler, siyasal koşullar ne olursa olsun her zaman demokrasi için verilen mücadelenin gündeminde olacaktır. Anti - demokratik güçlere karşı verilen mücadelenin doğal bir yandaşı olarak, faşist oyunları sergileyerek demokrasi cephesini omuzlamak da demokratik örgütlerin önde gelen görevleri arasındadır.

TÜTED HABERLER

TÜTED İstanbul Şubesi ve TMMOB

(Baştarafı Sayfa 1'de)

patıdığını, çağdaş tekniğe uygun olarak işçilerin yabancı ülkelere köle olarak gönderilmesi girişimlerinin sıklaştırıldığını ve teknik elemanlara da az ücret verilerek Türkiye dışına beyin göçü olarak akımlarının teşvik edildiğini söyleyen Sülker, 1970 balyozcuları tarafından teknik elemanları cezalandırma girişimlerinde bulunuldugunu açıklamıştır.

Sülker Teknik elemanların işçi sendikalarına girebileceklerini belirterek, teknik elemanların bir bütünlük arzeden kendi mesleki çıkarlarının ve demokratik mücadelelerinin dikkate alınması gerekir diyerek sözlerine devam eden Kemal Sülker, özel kesimde çalışan teknik elemanların sendikalaşması mücadelesinin kamu kesiminde çalışan teknik elemanların sendikalaşması mücadelesine yardımcı olabileceğini anlatarak sözlerini bitirdi.

Muammer Aksoy ise «zamanımızda çalışanların haklarını elde edebilmeleri için üç temel hak çok önemli bir yer işgal ediyor. Birincisi toplu sözleşme. Toplu sözleşme ancak grev baskısı sayesinde elde edilir ve grev de ancak sendika ile yapılırsa etkili olur.» diyerek sözlerine başladı.

Bizde işçiler ve memurlar için sendika hakkının ilk kez 1961 Anayasasının 46. ve 47. maddeleriyle verildiğini hatırlatan Aksoy, öğretmenler boykotundan söz ederek 4 günlük boykotun iktidar tarafından bir nevi isyan olarak ele alındığını, büyük olayların çıktığını söyledi.

Muammer Aksoy'dan sonra Alpaslan Işıklı söz aldı. «Teknik elemanları bugün genel anlamda işçiden ayrı gibi görmemize yol açan başlıca iki neden vardır. Bunlardan bir tanesi teknik elemanların fikir işçiliği niteliğini taşımalarıdır, ikincisi ise teknik elemanların önemli bir kısmının kamu kesiminde istihdam edilmekte olmalarıdır.» diyerek sözlerine başlayan Işıklı işçinin işgücüyle geçinen kimse olduğunu, teknik elemanların da işgüçlerini kiraya vererek geçindiklerini, ancak işgüçlerinin vasıfla, nitelikle mücehhez olduğunu, bu niteliği de kendi çalışmalarının dışında, kendi emeklerinin dışında, emeğin dışında, genel olarak bütün okumuşlar için söz konusu olduğu gibi, doğuştan toplum içinde farklı bir yere sahip olmaları sayesinde elde ettiklerini söyledi.

Bugün teknik elemanlar bedensel emeklerini olsun, düşünsel emeklerini olsun kiraya vererek geçinen kimselerdir. Dolayısıyla bunların çalışmalarının ürünü olan artık - değerin önemli bir kısmı kendilerinden başkalarına ait olmaktadır. Teknik elemanların emeklerinin oluşumunda kendilerinin dışındaki bir artık - değeri söz konusu olması ne kadar onların işçi vasfından uzaklaşmaları yönünde yorumlanabilirse de, teknik elemanların emeklerinin önemli bir kısmının artık - değer halinde başkaları tarafından ele geçirilmekte olması onların işçi olarak sayılmalarını gerekli kılan bir başka sebeptir.» diyerek sözüne devam eden Işıklı, teknik elemanın sendikalaşması sorunu düşünüldüğü vakit memur - işçi gibi bir ayrımı değil, sermaye sınıfının yanında yerini almış bir azınlıkla, onun dışında geniş anlamda artık değerinden başkalarının yararlanmakta olduğu geniş bir teknik eleman kadrosunun düşünülmesi gerektiğini söyledi.

«Örgütlenme biçimi» konusun da ise «Teknik elemanların mevcut işçi sendikaları içinde örgütlenmelerinin, onların artık tıpkı bir öğrenci gibi küçük burjuva statüsüne rahatlıkla sokulabilecek bir kategori içersinde olmamaları nedeniyle ve gerekse işçi örgütlerinin böyle bir hastalığa, böyle bir yanlışlığa imkân vermeyecek bir ortam teşkil etmeleri, onları kendi bünyelerinde öğütüp doğru yola sevkedebilecek özellikleri taşımaları nedeniyle mümkün olabileceği kanısındayım.» dedikten sonra bugünün teknik elemanlarının dünün teknik elemanları olmadığını, aynı çatı altında bulunacak işçi ve teknik elemanlar arasında aydın - işçi çelişkisinin kalkacağını, hatırlattı.»

Işıklı sözlerini meslek dallarında görüş ileri sürebilmek için (örneğin petrol, madencilik konularında) teknik eleman odalarının yeterli olabileceğini, bunun için ayrı ayrı, her meslek dalında sendika kurulmasının gereksiz olduğunu söyleyerek bitirdi.

Yavuz Çizmeci toplantının sonunda, teknik elemanların ücret sorunları ve genel olarakda demokratik mücadeleleri açısından en doğru çözüm yolunun sendikalaşma olduğunu belirtti ve işçi sendikalarında örgütlenmenin ağır bastığının ortaya çıktığını söyleyerek Panel'i kapattı.